

SKOVIR

LETO II. LJUBLJANA, DNE 12. JANUARJA 1929. ŠTEV. 1.

Izhaja vsako drugo soboto. — Stane četrtletno 10 Din itd. — Posamezna številka 2 Din.

Upravništvo in uredništvo: Ljubljana-Rožna dolina, Cesta II 18. — Ček. račun št. 10.995.

«Ta tigamož Branko ni prišel in sedaj sem brez kavalirja.»

«Nikar ne žaluj, Mira, saj imaš nadomestek kar pri roki...»

**Naročnina znižana na 10 Din četrtletno.
Posamezna številka stane samo 2 Din.**

AHACL MA ZMIRAJ KEJ ZA PUVEDAT.

*Ku let sma ta star kje na britof pelal,
slovo tud ta stari uladi sma dal.
Silvestra tku voreng v Iblan sma slavil,
de birti vsi povhne sa mošne dobil.*

*Se zdej pu Silvestr vsi mačka imama
in z bovnimi varžeti nkamr ne zna.
Pa kva bi besede vam kle klobasov,
rajš prec sem na krajnske klobase pugno.*

*Pr birštlariu tam se puštén podložim,
de lohka ga več v uštarij naložim.
Sej k sreč alkahul prpovedan še ni,
še žihr želoc se iz nim napovni.*

*Pr frušk pa kak zagrebški berem roman;
v traik si pršafam ga vsak ta druh dan.
Udkar te prgodbe pregajnat sa lel,
v Iblan clo romane sa pisat začel.*

*Druh pravja, de žvim ku no tele na gmajn,
ku pesmc ne berem pisatlnov faj.
No, zadnč enkrat sm iz martra jh brav,
tri dneve se pol kar mešál mje u glav.*

*Za deklice tud še mal gajsta imam,
rad tkula enmál pu dekletih zijam.
Tud plešem včas mal, če prložnost je klé;
le moje se noge bolj švoh že držé.*

*Sm purgar iblansk, ki ga bije pusót,
pr del pa je težkem navadn kumót.
Že tku je na svet, da ga bijemo vsi.
de malnge svoje usak se drží.*

*Še ena atrakcija zdej je v Iblan,
sam vrt ta zverinski prhaja na plan.
Tam ježe in druge zverine gojéja,
nektere pu gozdih okol še lovéja.*

*Pred kratkm v ta vrt sm napravo vizit,
biv revež slučajn bolj švoh sm obrít.
Pa rajtal sa gspodje me kar prdržat,
med ježe bodeče prec kjekaj me dat.*

*Fržmagal pa men se je vse to hudó,
de afne b guncov iz mene si gdó.
A kmal jest puzabm na takšne reči,
scer človk še od jeze nevarn žboli.*

Roparski napad.

Gospoda Golobina napade v gozdu ropar in mu preišče žepe.

«Kva, nč več nimate kukr deset di-darju», se jezi ropar in začne groziti.

«Opro-prostitute, gospod ropar,» se preplašen izgovarja gospod Golobin, «če bi bil vedel, da bom vas srečal v gozdu, bi gotovo vzel več denarja s seboj...»

V predmestni gostilni.

Pepe: «A s že plačov?»

Bolte: «Še ne. A ti?»

Pepe: «Tud ne!»

Bolte: «No, pol pa pejva! Na kva pa nej še čakava?»

Življenje pred poroko.

Tri poročene Šiškarice se razgovarjajo o zakonu.

Prva: «Smatram za najboljšo, če možu takoj po poroki razkriješ svoje prejšnje življenje.»

Druga: «Ti, za kaj takega je pa treba precej poguma.»

Tretja: «In dobrega spomina...»

Pri izpitu.

Profesor: «Kaj storite, če morate preiskati bitje srca kakšni dami, ki se noče sleči?»

Medicinec: «Sam jo bom slekel, go spod profesor...»

ZLOBNOST.

Ona: «Pomisi, ko sem bila na vrhu in sem si baš naravnala smuči, me je hotel neki gospod poljubiti. Ti ne veš, kako sem tekla...»

On: «Za njim?»

Hipohonder.

Hipohonder: «Gospod doktor, včeraj sem slišal vaše predavanje o ledvičnih boleznih in sem trdno prepričan, da imam tako bolezen.»

Zdravnik: «Neumnost! Ta bolezen se pozna po tem, da bolnik ne čuti nikakih bolečin.»

Hipohonder (ves pretrašen): «Vidite, saj pri meni je tako...»

Obzirno.

«Mama, kaj je hujše: če si raztrgam hlače ali če me povozi avto?»

«Dete zlato, seveda je hujše, če te povozi avto!»

«Potem pa bodi vesela mama, raztrgal sem si samo hlače!»

Pri koncertu.

Ivko je z mamico pri koncertu. Pevka poje in dirigent ji daje takt. Ivko gleda in vpraša: «Zakaj mož tako grozi?»

Mati: «Komu?»

Ivko: «Gospodični.»

Mati: «Saj ji ne grozi, on ji daje samo takt.»

Ivko: «Če ji ne grozi, zakaj se pa potem ona tako dere?»

Gostilničarjevo maščevanje.

Gostilničar vrže gosta, ki ni mogel plačati računa, iz lokala in kriči nad njim: «Tako, to je kazen za vašo nesramnost, potepin! In še to vam zdaj povem, da ste jedli konjski golaž namesto govejega...»

ZGODBE KUHARICE 'MICE'
MATIČEK IN ČRNILO.

Po polju snežnem vlak drdra,
v Matičku srce kar skaklja:
K prekrasni svoji Miciki

Matiček z vlakom zdaj drví.
Na nos mu kaplja zdajci cmokne,
po njej junak koj z robcem tokne.

Gospod naproti mu sedi.
«Zakaj se zlomek mi reži?»
A kapljic konca ni ne kraja,

Matic se briše in se vsaja:
Zanikarnost železniška
v promet vagone takšne ddi!»

*Na kolodvoru tam že Mica
ga čaka, roža krasotica.
Matiček k njej koj pohiti,*

*a Mica skoro omedli.
S črnolom si je siromak
obraz pomazal ves, bedak!*

Nerazložna pisava.

Gospod Dremovec, novi potnik tvrdke z žganimi pijačami Vodopovec & sin, je napravil svoje prvo poslovno potovanje. Med potjo je prejel od šefa neke tvrdke v zadevi večjega kupčijskega zaključka pismo s strašno nerazložno pisavo.

Zastoj se je gospod Dremovec trudil, da bi razvozljaj vsebino pisma. Nenadoma pa se mu je porodila v glavi dobra misel. Podal se je v lekarno in prosil lekarnarja: «Bodite tako prijazni in prečitajte tole!»

«Prav rad», je dejal uslužno lekarnar in se odstranil. Čez nekaj minut se je vrnil in izročil presenečenemu gospodu Dremovcu stekleničico: «Tu je zdravilo, ki ga vzemite vsak večer, preden greste spat, po eno polno žlico!»

Brezobzirnež.

«Gospa Sklednikova, vi imate v Ameriki bogatega strica, ki bi vam lahko pomagal.»

«Da, da, pa se nič ne briga za nas... Je tako trdnega zdravja...»

Ne gre mu iz spomina.

Zvonko je bil predlanskim dalje časa v Rogaški Slatini, da bi se malo okrepil. Imel pa je smolo. Deževalo je neprestano in po več tednih deževnega vremena se je Zvonko vrnil domov še bolehnější, kakor je prišel tja.

Te dni je Zvonko srečal svojega prijatelja Dušana, ki je baš prispel iz Rogaške Slatine. Dušan mu je začel pripovedovati o svojem bivanju v Rogaški Slatini, a Zvonko ga je prekinil: «Čuj, Dušan, ali v Rogaški Slatini še vedno dežuje?»

Drug drugega.

Med vojno so se vozili v kupeju vojaki, med katere se je slučajno pomešal neki župnik. Vojaki so se med seboj razgovarjali o svojih vojaških zadevah in eden vojakov se je hotel malo pošaliti z župnikom, češ: «Kateremu regimentu pripadate pa. Vi?»

Župnik: «Nebeškemu.»

Vojak: «Salament, potem pa imate precej daleč do svoje vojašnice...»

«Milostiva, v katerih mestih Francije ste se ustavili?»

«Tega pa ne vem. Vozne listke je kupoval samo moj mož...»

Profesorska.

Profesor: «Zmazič, imate vi kakega brata.»

Dijak: «Da, enega gospod profesor!»

Profesor: «Čudno, čudno! Vaša sestra mi je pa včeraj dejala, da ima dva...»

Na lep način.

«Dragi prijatelj, ali mi lahko posodiš 100 dinarjev?»

«Žal, nimam nič pri sebi.»

«Kaj pa doma?»

«O, hvala, doma so vsi zdravi! Na svidenje!»

Med potepini.

«Pavel, hitro! Pri vdovi Urši lahko v pol ure izprazneva celo stanovanje.»

«Ali je Urša odpotovala?»

«Ne! Ampak na vratih je napisano: Sem pri sošedu, pridem čez četrto ure.»

Praktičen sinko.

Oče (sinku): «Danes ti ni treba iti v šolo. «Jutri pa povej gospodu učitelju, da si dobil dva bratca.»

Sinko: «Ali bi ne mogel reči, da sem dobil le enega, in bi prihodnji teden mogel ostati še enkrat za drugega bratca?»

Upravičena zaušnica.

Gospod Teodor stoji pred sodnikom, češ, da je brez vzroka prisolil gospodični Suzani zaušnico, in sicer pred občinstvom v vozu cestne železnice.

«Brez vzroka?» ugovarja obtoženec.

«Dovolite mi nekaj besed! Sedel sem v tramvaju. Vstopi gospodična ter sede meni nasproti. Sprevodnik pride in gospodična zahteva listek do kolodvora. Nato odpre gospodična svojo ročno torbico ter vzame iz nje denarnico. Zapre torbico in odpre denarnico. Iz denarnice vzame dinar, ter zopet zapre denarnico. Odpre torbico ter vtakne v njo denarnico. Zapre zopet torbico ter da sprevodniku dinar. Ta ji reče: 'Gospodična, listek stane dinar in pol!' Gospodična odpre torbico ter vzame iz nje denarnico. Zapre torbico ter odpre denarnico. Vzame iz nje dva dinarja ter zapre denarnico. Odpre torbico ter vtakne v njo denarnico. Zapre torbico ter da sprevodniku dvodinarski novec. Sprevodnik ji vrne drobiž. Gospodična odpre torbico, vzame iz nje denarnico ter zapre torbico. Odpre denarnico in da v njo denar, nato zapre denarnico in zopet odpre torbico ter vtakne v njo denarnico. Nato zapre torbico. Sprevodnik preščiptione listek ter ga ji dá. Gospodična odpre

torbico, vzame iz nje denarnico, zapre torbico ter odpre denarnico; v njo da listek ter zopet zapre denarnico, nato odpre torbico ter vtakne v njo denarnico. Torbico zopet zapre. Gospodična se najbrž spomni, da ni dala sprevodniku napitnine, zato zopet odpre torbico, vzame iz nje denarnico ter zopet zapre denarnico, vzame iz nje pol dinarja, ter zopet zapre denarnico. Odpre torbico ter da v njo denarnico, na kar zapre torbico. Sprevodniku izroči novec. Komaj se je to zgodilo, pristopi kontrolor ter zahteva vozni listek v pregled. Gospodična odpre torbico in vzame iz nje denarnico. Zapre torbico ter odpre denarnico. Vzame iz denarnice listek in ga izroči kontrolorju. Zapre nato denarnico, na kar odpre torbico in vtakne v njo denarnico. Zapre zopet torbico. Kontrolor pogleda listek ter ga vrne gospodični. Gospodična odpre torbico ter vzame iz nje denarnico. Zapre torbico ter odpre...

«Nehajte vendar že enkrat!» se razburi sodnik. «Ali hočete, da zblaznim?»

«No, vidjete, gospod sodnik, da so lahko takrat tudi meni odpovedali živci...»

Poštenost.

Trgovec Grabež, šef tvrdke Grabež in drug, je osamosvojil svojega sina ter mu daje o b tej priliki dobrih naukov za njegovo nadaljnje življenje:

«Vedno bodi pošten, moj ljubi sin! Vidiš, jaz sem osivel in obogatel v poštenosti. Pred kratkim se mi je pripetil primer, da mi je neki moj kupčijijski prijatelj iz Tržiča poslal tisoč dinarjev preveč. Kaj misliš, kaj sem jaz storil? Takoj sem pripisal svojemu kompanjonu polovico v dobro...»

Pri zdravniku.

Zdravnik: «No, gospa Debelonova, kaj vam pa danes manjka?»

Debelonka: «Gospod doktor, trga me, strašno me trga. Vsak dan je slabše. Komaj še lahko dvignem roke preko glave in z nogami je prav tako.»

Dva svetá.

Gospodar Copatar, živahen možak, se obira okrog lepe domače guvernante, jo vščiptione v lica in se šali z njo.

«Pustite me,» protestira guvernanta, «saj je vse skupaj nesmiselno. Baš davi ste rekli milostivi soprogi, da vam je ona ves svet!»

«Res je,» pritrjuje Copatar, «sicer pa obstojata dva svetá: stari in novi...»

Po gledališču.

Mesar: «Tale 'Hamlet' je pa nekej strašnga. Skor vsi na konc pomréja.»

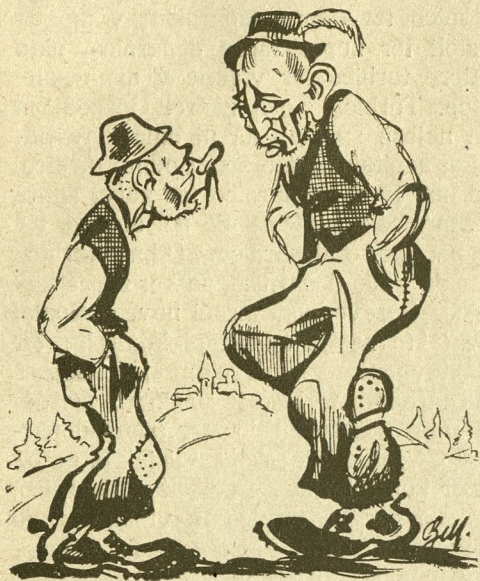
Soproga: «Kva, al so morbit zatú pr-vlekel tolk kranclnov na odr.»

Treniranje.

«Kaj pa dela vaš sinček v tej res le-deni sobi?»

«Trenira se za potovanje na severni tečaj.»

USPEH PROPAGANDE PROTI ŠUNDLITERATURI.

Velikič: «Ud gđaj s pa ti začev brat za- grebške romane?»

Malič: «Na zadn kuntarenc zopr šunt sm zvedu zajne...»

Skopuhova usoda.

Skopuh umre in pride pred nebeška vrata. Peter odpre in ga vpraša: «Kaj dobrega si storil na zemlji?»

«Nekemu siromaku sem dal dinar.»

Peter odpre debele bukve in res najde v njih zapisan ta dinar.

«Kaj si še drugega storil?»

«Tudi nekemu drugemu revežu sem daro- val dinarski novec.»

Peter najde v bukvah zabeleženo tudi to skopuhovo darilo.

«Pripoveduj dalje o svojih dobrih delih!»

«Še tretjemu siromaku sem dal dinar. To je vse.»

Tedaj pokliče Peter svojega tajnika: «Vrni temu možu tri dinarje in ga pošlji k vragu!»

Veselje.

A: «Kako se počuti tvoja soproga na Bledu?»

B: «Veseli se svojega tamkajšnjega bivanja.»

A: «A ti?»

B: «Tudi jaz sem vesel njenega tam- kajšnjega prebivanja...»

NAROČNINA ZNIŽANA!

S to številko «Skovirja», ki je prva v novem letu, smo

naročnino na «Skovirja» znatno z n i ž a l i.

Namesto dosedanjih 15 Din stane «Skovir» odslej četrtletno le 10 Din, polletno 20 Din itd. Posamezna številka v prosti prodaji stane odslej le 2 Din (prej 3 Din). Za ino- zemstvo stane celoletno: za Ameriko 1 dol., za Francijo 25 frankov, za Nemčijo 4 marke, za Avstrijo 7 šilingov.

Moderno.

Sobarica gospé, ki sedi v kopalnici: «Neki gospod hoče na vsak način go- voriti z milostivo. Ali naj vstopi?»

Gospa: «Če gospoda ne ženira, pro- sim...!»

SREČA.

Profesor: «Koliko jajčec leže ostriga v svojem življenju?»

Dijak: «Petdeset milijonov, gospod pro- fesor.»

Profesor: «Ali ima k temu kdo še kaj pripomniti?»

Drugi dijak: «Mnenja sem, da pomenja veliko srečo, ker ostrige ne znajo koko- dakati.»

Karla Bulovčeva
kiparica, ki rasztavlja svoja dela v ljubljanskem Narodnem domu.

Janez v cirkusu.

Janez iz Blatne vasi je bil v cirkusu in videl v njem strašne živali. Ko je prišel domov, je o vsem tem pripovedoval svojim znancem in zaključil svoje pripovedovanje takole: «Dragi prijatelji — vse je sleparstvo; takih živali v resnici sploh ni!»

Nič ne dene.

Gospodinja (beraču): «Dajte mi kosček kruha!»

Gospodinja: «Žal, nimam načetega nobenega hlebca.»

Berač: «Nič ne dene, saj mi lahko daste celega...»

Na njegove stroške.

Sluga: «Milostivi gospod, še za vsako novo leto ste mi darovali po dvajset dinarjev. Zakaj ste mi dali danes samo pet?»

Gospodar: «Poročil se bom kmalu, pa moram štediti.»

Sluga: «Kaj, na moje stroške se boste ženili?»

Zakonska drama.

Ema (v solzah): «Oh, Milan, kolikokrat si mi zatrjeval, da sem tvoje življenje!...»

Milan (obupno): «Če mi pa ni nič za moje življenje!»

SKRIVNOST RDEČEGA KROGA

Detektivski roman.

(VII. nadaljevanje.)

Dosedanja vsebina: V Angliji obstoja izsiljevalska zločinska družba Rdeči krog, katere vodja je skrivnosten neznanec, neznan celo članom Rdečega kroga. Rdeči krog pošilja bogatinom izsiljevalna pisma, označena z rdečimi krogi. Kdor ne plača zahtevane vsote, izgubi na tajnošten način življenje. Tako pismo je prejel tudi veleposestnik James Beardmore, ki pa se je iz tega le norčeval. Njegov sin Jack in od Jamesa najeti slovit detektiv Yale ga svarita. Rdeči krog zasleduje policijski inspektor Parr. Na nekem sprehodu je bil stari James ustreljen od neznanca. Jack je zaljubljen v Talijo Drummondovo, tajnico pri veleposestniku Froyantu, prijatelju pokojnega očeta. Talija je bila zaradi tatvine odpuščena iz službe. Tudi Froyant je dobil grozilno pismo Rdečega kroga. Kmalu nato je Talijo prejela ponudbo Rdečega kroga in se mu pridružila kot pomočnica. Neznani vodja Rdečega kroga je Taliji preskrbel službo v Brabazonovi banki. Prekupčevalec Marl vé za neki Brabazonov zločin in zato od Brabazona izsiljuje denar. Marl, ki ima dober vohunski talent, je odkril, da je imel Brabazon, ki je tudi član Rdečega kroga, sestanek z neko skrivnostno osebo — voditeljem Rdečega kroga. To je Marl Brabazonu povedal in Brabazon je voditelja Rdečega kroga takoj posvaril pred Marlom. Marl povabi Talijo na diner. Talija je poneverila v Brabazonovi banki manjšo vsoto. Na sled ji pride samo njena tovarišica Milly, ki je pajdašica vlomilca Barneta in ki je ne izda, nego jo povabi na sestanek z Barnetom.

* * *

Barnet je govoril z izbranimi besedami, vendar je opazila Talija v njegovem govoru razne napake.

«Za menoj so ljudje, ki položijo vsak znesek na mizo, če so «posli» dobri, vi pa z malimi tatvinami pokvarjate te velike posle, Talija.»

«Ali res?» je vprašala Talija. «Vzemimo, da sem to, kar vi mislite, zakaj potem kvarim posle?»

Barnet se je smehljaj in počasi zibal glavo od ene na drugo stran.

«Draga deklica,» je dejal z dobrohotnim očitkom. «Kaj mislite, kako dolgo boste lahko izhajali, če boste banki jemali denar iz kuvert in namesto denarja odpošiljali naprej koščke starega papirja? Če si ne bi moj prijatelj Brabazon vbil v dva meseca proučiteva Brabazonovo banko. Tam bi se moglo dobiti mnogo denarja, toda ne iz banke — Brabazon je moj prijatelj — pač pa od kakšne stranke, ki ima opravka v banki. Tak mož z velikim premoženjem je Marl.»

Delal se je, kakor, da se je s svojimi besedami nekoliko zaletel. Ko bi ga Talija dalje spraševala, bi najbrže povedal še več, toda Talija ni silila vanj.

«Naj vam nekaj povem.» Sklonil se je preko mize in govoril bolj tiho. «Milly in jaz že dva meseca proučiteva Brabazonovo banko. Tam bi se moglo dobiti mnogo denarja, toda ne iz banke — Brabazon je moj prijatelj — pač pa od kakšne stranke, ki ima opravka v banki. Tak mož z velikim premoženjem je Marl.»

Talijine ustnice so se ta dan drugič zakrožile v nasmeh.

«V tej zadevi se motite,» je rekla mirno; «z Marlovim premoženjem ne morete kupiti niti fižolove grede.»

Barnet je strmel vanjo z izrazom, ki je pričal, da ji ne verjame, potem pa je pogledal z zgrbančenim čelom na Milly Macroyjevo.

«Ti si mi rekla, da ima skoro 100.000 funtov...»

«To je res», je rekla Milly.

«Do danes je bilo tako,» je nadaljevala Talija. «Toda danes popoldne je šel gospod Brabazon v mesto — mislim, da je bil pri Angleški banki, kajti bankovci so bili vsi novi. Poklical me je in videla sem jih nakopičene na pisalni mizi. Rekel mi je, da zaključuje Marlov konto, češ,

da on ni mož, s katerim bi imel rad poslovne zveze. Potem je vzel denar in šel k Marlu, kakor domnevam, kajti ko se je tik pred zaključkom dela vrnil, mi je izročil Marlov šek. „Jaz sem ta konto končal, gospodična Drummondova,“ je rekel. „Ne verjamem, da bo ta izsiljevalec še križal naša pota.“

«Ali Brabazon ve, da Vas je Marl povabil k dinérju?» je vprašala Milly, a Talija je odkimala z glavo.

Barnet ni dejal ničesar. Naslonil se je nazaj na svoj stol in si gladil brado. Njegove misli so bile navidezno nekje daleč.

«Ali je šlo za velik znesek?» je vprašal.

«62.000», je odgovorila deklica.

«In ta znesek je v Marlovi hiši?» je vprašal Barnet in njegov obraz je postal rdeč od razburjenja. «62.000! Ali si čula, Milly? In vi večerjate drevi z njim?» je dejal Flush Barnet počasi in pomembno. «No, kaj mislite o tem?»

Deklica je pogledala Barneta mirno in brez razburjenja v oči.

«O čem naj kaj mislim?» je vprašala.

«Tu se vam nudi priložnost, kakršne ne boste imeli nikdar več.» Njegov glas je bil od razburjenja hripav. «Vi boste šli v njegovo hišo. Vi ste vendar pripravljene. Talija, da boste starega dečka nekoliko povlekli za nos?»

Talija ni odgovorila.

«Poznam hišo», je dejal Flush Barnet. «Eno tistih značilnih malih hišic v Kensingtonu. Celo premoženje stane, da lahko tam stanuješ. Marisburg Place, Bayswater Road.»

«Jaz poznam naslov precej dobro», je menila deklica.

«Ima tri moške postrežnike», je nadaljeval Flush Barnet, — «toda vsi trije gredo ven vsak večer, kadar ima damski obisk. Razumete?»

«A on me ne bo pogostil v hiši.»

«Kako bi bilo z malim supéjem po gledališču?» je vprašal Barnet. «Recimo on vam supé ponudi in Vi ga sprejmete. Ko se boste vrnili, ne bo nobenega postrežnika v njegovi hiši. Skoro bi prisegel na to. Dobro poznam Marla.»

«Kaj pričakujete, da naj storim? Ali naj ga izropam?» je vprašala Talija. «Ali naj mu pomolim pod nos revolver?»

«Ne bodite tako nerazumni.» Vam ni treba ničesar drugega storiti kakor ž

njim supirati in potem oditi. Razvedrite ga, pripravite ga do smeha! Ni se vam treba bati ničesar, zakaj jaz bom prišel kmalu za vami v hišo in če bo postal morda neprijeten, bom takoj na mestu.»

Deklica se je igrala s svojo čajno žličko in gledala pri tem v namizni prt.

«Recimo pa, da ne bo poslal proč svojih služabnikov?»

«Na to se lahko zanese», jo je prekinil Barnet. «Sveta Mati božja! Take čudovite priložnosti še ni bilo nikdar! Ali hočete pomagati?»

Talija je odkimala z glavo.

«Zadeva je pretežavna za mene. Morda imate prav in se bom kmalu navadila na večje zadeve, toda male tatvine mi gredo bolj od rok.»

«Ah, kaj!» je vzkliknil Barnet zaničljivo. «Vi ste prismojeni! Sedaj imate priliko za žetev, draga Talija. Vi niste slabo zapisani pri policiji, Vas ne poznajo tako kakor mene. Ali hočete pomagati?»

Talija je povescila oči, se zopet zagledala v namizni prt in njeni prsti so se nervozno igrali s čajno žličko.

«Dobro», je dejal Barnet z nenadnim skomiganjem z rameni, na kar je poklical natakarija.

Talija je zapustila restavratorstvo in krenila proti svojemu stanovanju. Ko je šla mimo banke, ji je padlo v glavo, da ne bi bilo dobro najemati avto, dokler lahko opazuje Brabazonovo ostro oko njeno zapravljanje. Izginila je v veletoku pešcev in šla proti Regent Streetu, ko se je nenadoma nekdo dotaknil njene roke. Talija se je obrnila.

Mlad mož je korakal poleg nje. Bil je lep mlad mož, ki se ji ni smehljajal, da bi ji ugajal, kakor so že mnogi storili v Regent Streetu, ki so se je dotaknili. Tudi je ni vprašal, ali nimata morda enake poti.

«Talija.»

«Gospod Jack Beardmore!» je zajecljala.

Jackov obraz je zardel in izražal na videz zadrego.

«Rad bi samo trenotek govoril z Vami. Ves teden sem čakal na to priliko», je rekel hitro.

«Ali ste vedeli, da sem v službi pri Brabazonu? Kdo Vam je povedal?»

Jack je okleval.

«Inšpektor Parr», je dejal in ko je videl, da se je deklica smehljala, je nadaljeval: «Stari Parr res ni slab mož, Taliya. Nikdar več ni rekel slabe besede o Vas.»

«Nikdar več!» je rekla. «Sicer pa, gospod Beardmore, meni se zelo muči na važen sestanek.»

Toda Jack je čvrsto držal njeno roko.

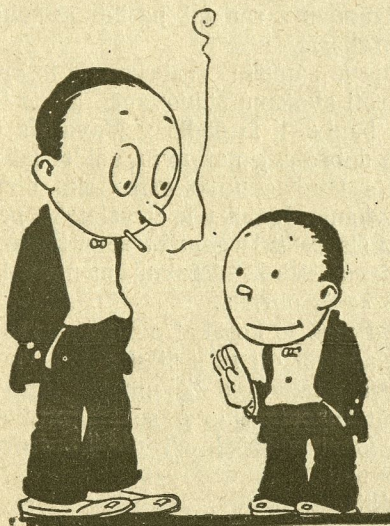
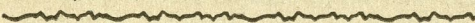
«Taliya, ali mi ne marate povedati, zakaj ste storili tisto?» je vprašal mirno. «Kdo prav za pravi tiči v Vas?»

Taliya se je smejala.

«Ali imate kak povod za to, da se držite tako neobičajne družbe?» je nadaljeval, a Taliya ga je prekinila.

«Kakšna neobičajna družba?» je vprašala.

«Vi prihajate pravkar iz restavracije», je rekel. «Tam ste bili v družbi z možem, ki ga imenujejo Flush Barnet in ki je znan zločinec; presedel je že dolgo zaporno kazen. Ženska, ki je bila z Vami, je Milly Macroyjeva, Barnetova pomočnica, ki je bila soudeležena pri nekem

«Pred mesecem sem se poročil z Ido Kolačevo.»

«Tako? To pa poznam. Lani sva se enkrat vozila s čolnom po Ljubljani, pa sem ji dejal, da bom prevrnil čoln in da bova oba utonila, če me ne usliši...»

«Ali te je uslišala?»

«Kako nesmiselno vprašaš! Kaj ne vidiš, da živiva še oba?...»

ropu in bila zaprta. Sedaj je nameščena v Brabazonovi banki.»

«In kaj sedaj?» je menila deklica.

«Vi gotovo ne poznate značaja teh ljudi?» je silil Jack vanjo.

«Odkod poznate obadva?» je vprašala mirno. «Ali morda ni točna moja domneva, da Vi pri svojih — opazovanih niste bili sami? Ali Vas je spremljal občudovanja vredni gospod Parr? Da, tako je, gospod Beardmore, Vi se vežbate za policijskega uradnika!»

Jack je obstal presenečen.

«Ali res ne morete razumeti, da je Parrova dolžnost, obveščati Vašega delodajalca, kakšno prijateljstvo gojite?» je vprašal. «Za božjo voljo, Taliya premislite vendar razsodno, v kakšnem položaju se nahajate!»

Taliya se je samo smejala.

«Za ničesar na svetu se ne maram vmešavati v dolžnosti odgovornega policijskega uradnika», je menila, «vendar bi mi bilo ljubše, če bi Parr ne delal tega. To bi bil vsaj znak njegove milosti», je nadaljevala in se smehljala. «Da, bilo bi mi mnogo ljubše, če ne bi delal tega. Prav ničesar nimam proti temu, če me policija navaja k dobremu, zakaj prav je, da skuša omahljivce obvarovati grešnih poti. Toda delodajalec, ki bi skušal padlo deklico poboljšati, bi mogel postati nadležen. Ali ne mislite tudi Vi tako?»

Jack se je moral smejati, čeprav mu ni bilo prav prijetno pri srcu.

«Res, Taliya, Vi ste mnogo prepametni za družbo, v kateri živite, in za življenje, kateremu se bližate», je pripomnil resno. «Vem, da nimam pravice, vmešavati se v Vaše zadeve, toda morda bi Vam le mogel pomagati. Zlasti,» Jack je okleval, «če ste storili kaj takega, kar Vas je spravilo v oblast teh ljudi.»

Taliya mu je z zasmehom pomolila roko.

«Na svidenje», je dejala prijazno in pustila Jacka sredi ceste.

Šla je hitro, vzela avto in izstopila v Marylebone Roadu.

Uniformirani vratar hiše, v katero je šla, jo je spravil po liftu v tretje nadstropje, kjer je stopila v čedno in razkošno opremljeno stanovanje.

Pritisnila jo na gumb zvonilnega aparata in prikazala se je nasedena ženska srednje starosti.

«Marta», je rekla Taliija, «nocoj ne bom večerjala doma. Poiščite mojo modro večerno obleko in telefonirajte na garažo Waltham, da potrebujem voz točno 25 minut po sedmih.»

Plača gospodične Drummondove pri banki je znašala natančno štiri funte tedensko. (Dalje.)

POMOČ JE TEŽAVNA.

«Za zimski sport bi hotela prav udobne čevlje, ki pa ne bi smeli biti okorni in nerodni.»

«To se pravi: čevlje, ki bi bili na znotraj veliki, na zunanaj pa majhni...»

Nezvesta.

Gospod in gospa Bobnovič se zopet prepirata. Razburjen zakriči mož nad ženo: «S teboj ni mogoče živeti. Prav noben možak bi ne mogel shajati srečno s teboj.»

«Tako? Zakaj pa ne? Ali naj ti privedem priče?»

Smola.

Gospod Bradin je bil teden dni na potovanju in se nekega dne zopet vrne ter vznemirjen poljubi svojo mlado ženko. V tistem hipu zalaja pes.

«Ta naš Perun je vedno zelo ljubošumen, kadar me kdo poljubi,» razlaga ženka in se smehlja.

Tedaj pa nekdo pozvoni in v stanovanje stopi hišni gospodar: «Oprostite, gospod Bradin, vaši sosede so se pritožili, da je vaš pes tekom zadnjega tedna neprestano lajal...»

Strategija.

«Danes zvečer ne pridem k Vam na čaj — morda prihodnji teden.»

«Zakaj ne danes, gospodična Zorana? Tako sem se že veselil na to.»

«Ali boste tudi prav pridni, gospod Zivan?»

«To se ra-zu-me. Kaj pa mislite, Zorana! Vašega zaupanja pač ne bi mogel zlorabiti. Dotaknil se ne bom niti Vaše roke, čeprav je moje hrepenenje po Vami z vsakim dnem večje.»

«Veste kaj, bom vendarle rajši prišla šele prihodnji teden...»

Lasov mu ne more vrniti.

Bankir Debelin se je sprl s svojo ljubico Suzano. Zato si vrneta vse spominčke ino darila, ki sta si jih v prejšnjih časih poklonila. Bankir, ki je plešast kakor jajce, vpraša po izvršenem vračilu: «Ali je to vse?»

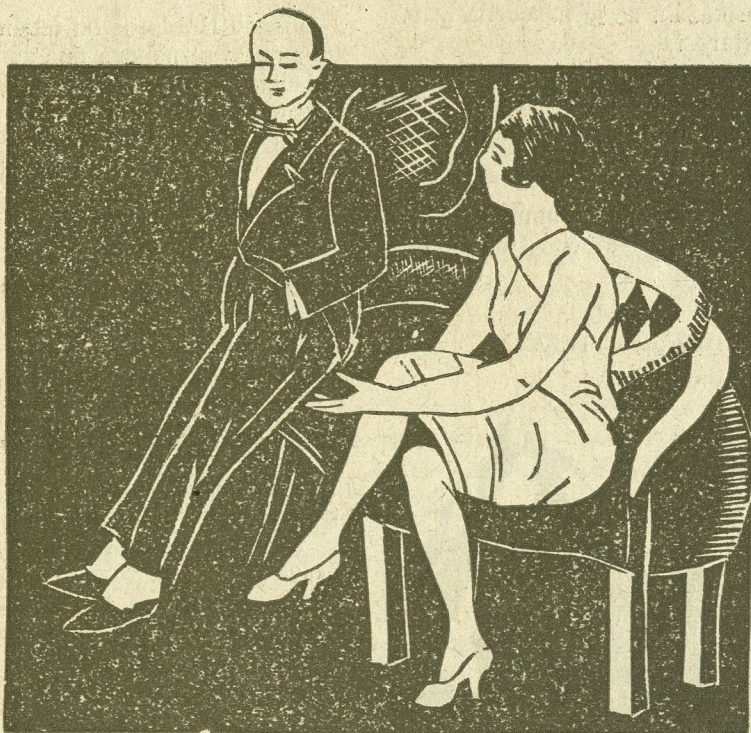
«Za božjo voljo, človek,» vzklikne Suzana zbadljivo, «menda vendar ne boste zahtevali, da vam vrnem tudi vaše lase, ki ste jih imeli svoječasno...»

Stanovanjska beda.

Dijak Stiska: «Moje stanovanje je tako majhno, da moram stopiti na posteljo, da napravim prostor gostu, ki stopi v mojo sobo.»

Dijak Trska: «Kaj to! Moja soba je tako nezatna, da moram zvečer, ko ležem spat, odpreti okno, da se lahko počutim pretegnem.»

Dijak Tinta: «To vse skupaj ni nič! Moja sobica je tako majčkена, da v njej niti ura ni mogla iti in sem jo moral nesti v zastavljalnico...»

Lilika: «Moj oče si je pridobil ogromno premoženje, ko je bil še čisto mlad. Ali želite, da Vam povem, kako se je to zgodilo?»

Čestilec: «Nepotrebno! Povejte mi rajši, ali še ima vso tisto bogatijo...»

Nerodno.

A: «Kaj pa je tebi? Kdo te je tako pretepel?»

B: «Bil sem priča pri poroki svojega najboljšega prijatelja in ta me je premlatil, ker sem poljubil njegovo nevesto.»

A: «Saj je vendar pri nas star običaj, da priča poljubi nevesto po končani ceremoniji.»

B: «Seveda, a jaz sem storil to šele dve leti po ceremoniji...»

Poznata se.

Cilika: «Kaj delaš, Nelika?»

Nelika: «Pišem pismo očetu mojega otroka.»

Cilika: «Torej okrožnico?»

Sovražnica moških.

Olga: «Ali sovražiš tudi ti moške kakor jaz?»

Sonja: «Seveda! Posebno ob večerih, kadar nobenega nimam...»

Na račun.

«Povej mi, mamica, koliko sem ti vreden?» vpraša Zoranček.

«Koliko si mi vreden? Joj, milijon in še mnogo več!» mu odgovori dobra mamica.

Deček se za hip zamisli, nato pa reče: «Mamica, ali bi mi ne dala na ta račun en dinar za maroni?»

Lažje vprašanje.

Šolski nadzornik inspicira razred. Med drugimi skuša tudi mladega Tevžka. Odgovori, ki jih je dajal Tevžek, niso zadovoljevali. Nadzornik vpraša nato dečka: «Kdo je tvoj oče?»

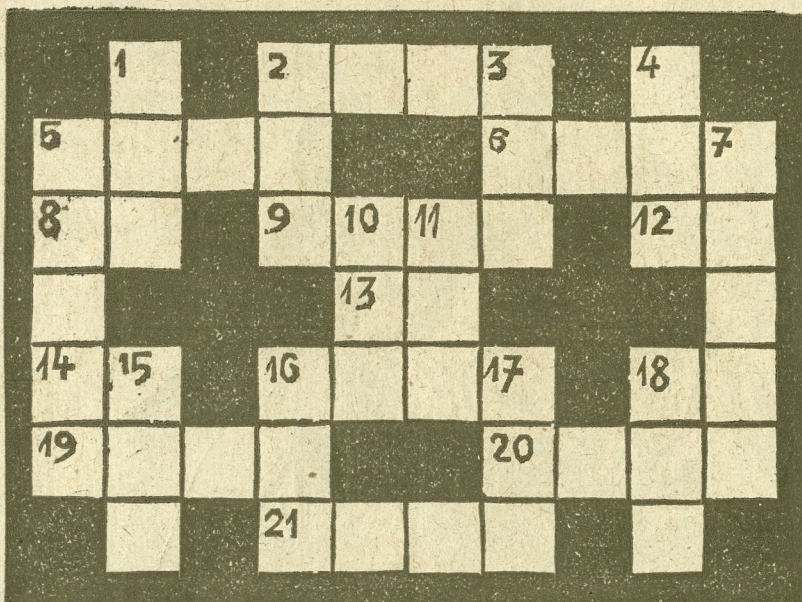
Tevžek gleda debelo okrog sebe in molči.

Nato pristopi učitelj k nadzorniku: «Prosim, dajte dečku lažje vprašanje!»

Domislek.

Kakšna je razlika med solncem in pijancem? Nobena. Okrog obeh se vrti zemlja.

KRIŽANKA.

Vodoravno: 2 zimsko vozilo, 5 žensko ime, običajno med Slovenci na deželi, 6 slovensko žensko ime, 8 predlog, 9 reka v Sloveniji, 12 visoka karta, 13 enota površinske mere, 14 osebni zaimek, 16 oseba iz starogrškega pravilničnega sveta, 18 povratni zaimek, 19 barva pri kvartanju, ki prevlada druge barve, 20 opravilo nekega poklica, 21 otroški izraz za očeta.

Navpično: 1 za drsalce potrebno sportsno sredstvo, 2 ribiško orodje, 3 žensko ime, zelo v navadi med Hrvati, 4 časomer, 5 tuja

beseda za pravilo ali predpis, 7 človek, ki živi strogo vzdržno življenje, 10 vodna žival, 11 glas neke ptice, 15 žensko ime, 16 ime, ki si ga je dala neka filmska igralka Slovenka, 17 čas, tekom katerega je treba napraviti kakšno določeno dejanje, 18 pripadnik enega jugoslovenskih plemen.

*

Rešitev križanke «Božiček». Vodoravno: 1 ar, 3 opal, 5 krokar, 7 Veleja, 8 Lota, 9 na. — Navpično: 1 Apolon, 2 raketa, 3 orel, 4 laja, 5 KV, 6 Ra.

Čitajte in naročajte

„POSREDOVALCA“

list za trgovske in zasebnokupčijske ponudbe, realitetni promet, licitacije in dobave.

Naročnina Din 20— za celo leto.

Izhaja mesečno. Razpošilja se vsem gostilnam, restavracijam in kavarnam brezplačno. Inseriranje v «Posredovalcu» je najuspešnejše. Uprava lista «Posredovalec», Ljubljana, Sv. Petra cesta 18.

Poravnajte naročnino!

KLIŠEJE

VSEH VRST, ČRTNE IN AVTOTIPIJE, IZDELUJE PO PREDLOŽENIH RISBAH, PEROPISIH IN SLIKAH ZA NAVADEN TISK ALI ZA FINEJŠO IZVEDBO V ENI ALI VEČ BARBAH TOČNO PO NAROČILU IN V NAJKRAJŠEM ČASU PO NIZKIH CENAH

JUGOGRAFIKA, Ljubljana
tiskovna in založna družba z o. z.
SV. PETRA NASIP šte. 23.

«Gospod Milan, kaj je res dokazano, da smo ljudje potomci opic?»

«Dokaza prav za prav ni, a če bi bilo res, kako krasna je morala biti opica, od katere izvirate Vi, milostiva!»

Šele danes je zvedel.

Toneta so privedli pred policijskega komisarja, ker je prisolil nekemu židu na ulici zaušnico.

«Tone», ga vpraša komisar, «zakaj si udaril tega gospoda?»

«Ker je žid in ker so židje umorili našega Odrešenika.»

«Pa od tistega časa je vendar že dva tisoč let!»

«Nič za to! Jaz sem zvedel šele danes!»

Snubitev.

Oče: «Gospod, vi želite poročiti eno mojih hčerk? Najmlajša bo imela 50.000 dinarjev dote, srednja 100.000 in najstarejša 150.000...»

Snubec: «Kakšne še starejše hčerke nimate več?»

Ne ljubi gneča.

On: «Poročiti vas ne morem, toda rad vam dam mesto v svojem srcu.»

Ona: «Hvala, ne ljubim gneče.»